

INNHOLDSFORTEGNELSE

Forord	s. 3
Biografi	s. 4
✓ Ingar Knudtsens liv	s. 5
Språk	s. 7
✓ Det viktigste Ingar Knudtsen har skrevet	s. 7
✓ Temaer og sjangere	s. 8
✓ Litterær epoke	s. 9
✓ Andre forfattere	s. 9
Bokomtale	s. 11
✓ Miljø- og personkarakteristikk av <i>Ansiktet mot sola</i>	s. 13
✓ Min mening om boka <i>Ansiktet mot sola</i>	s. 15
Sammenligning av <i>Natt uten navn</i> med <i>Ansiktet mot sola</i>	s. 16
Bibliografi	s. 17
Etterord	s. 18
Kilder	s. 19
Vedlegg (E-mail fra Ingar Knudtsen)	s. 20

FORORD

Jeg ble veldig glad da jeg fikk vite at jeg skal skrive et litterært særemne om Ingar Knudtsen. Jeg har tidligere lest Amasonetrilogien, så jeg har litt kjennskap til ham. Bøkene fascinerte meg, og har gitt meg mye å tenke på, så det å kunne utdype mine kunnskaper om Ingar Knudtsen, er bare en stor glede. Jeg håper at særemnet vil få deg som leser dette, til å sjekke i bokhyllen om du kanskje har en bok av forfatteren. Han fortjener denne oppmerksomheten, for etter min mening, så er bøkene hans noen av de beste norske fantasybøkene du kan komme over.

Samtidig blir det veldig vanskelig å forholde meg kun til 5 A4 sider. Denne forfatteren har så mange sider man må skrive om, at det må mer til. Det er mye viktig stoff om Ingar Knudtsen som må bli skrevet ned, og dette kunne ikke være et unntak. Derfor vil jeg på forhånd beklage for mye stoff, men du må vite at jeg allerede har kuttet ut halvparten av det jeg egentlig skulle ha med...

LITTERÆRT SÆREMNE OM INGAR KNUDTSEN

Av Monika Swigon, 10a

BIOGRAFI

INGAR KNUDTSENS LIV

Ingar Knudtsen ble født på Smøla, den 23. desember 1944. Der bodde han frem til han var 5 år gammel, for å så flytte til Kristiansund, der han har bodd til dags dato. Han sier selv at han ikke husker stort fra årene på Smøla, men det han forbinder med øya er lange somre hos besteforeldre, tante og søskenbarn. Kristiansund var blitt bombet under krigen, så oppbyggingen tok sin tid. Familien hans var av det han selv beskriver som ”arbeiderklasse”, så de hadde ikke råd til å bo i noe annet enn ei brakke med ett rom. Senere forbedret kårene seg, og de flyttet til et borettslag på Gomalandet i 1958. Kristiansund var kjent for sitt sterkt radikale politiske miljø etter 2. verdenskrig, og dette var nok grunnen til at Ingar Knudtsen selv var politisk engasjert senere i livet.

Han var ofte syk i barndommen, og hadde blant annet tuberkulose. Da var redningen for kjedsomhet å lese bøker og tegneserier. Det var dessverre ikke så mange bøker i hjemmet. Men barna i bygda leste bøker på omgang, helt til de ble lest i filler. Favoritten til Knudtsen var science fiction bøkene, og hans store interesse ble astronomi og romfart. Dette ga senere et grunnlag for forfatterskapet hans.

Ingar Knudtsen gikk ikke mer enn 6 år på skole, men mente at det var 4 år for mye.. Han foretrakk å lære på egen hånd, og mente at tester, oppgaver og stiler var kjedelige og meningsløse. Likevel skrev han sin første fortelling på denne tiden, men den ble aldri fullført.

Han begynte sitt politiske engasjement i en alder av 14, da han meldte seg inn i det kommunistiske partiet NKU. Han skiftet parti til Sosialistisk Folkeparti, og senere også til AKP. Han hadde på denne tiden flyttet til Sunndalsøra. Der ble han landets yngste redaktør av ei partiavis, *Vår Mening*, kun 22 år gammel. Han skrev mesteparten av stoffet selv, og dette mener han selv var ”skriveskole nummer en”. Etter hvert begynte han også å skrive lyrikk, som ble trykt i forskjellige aviser og blader.

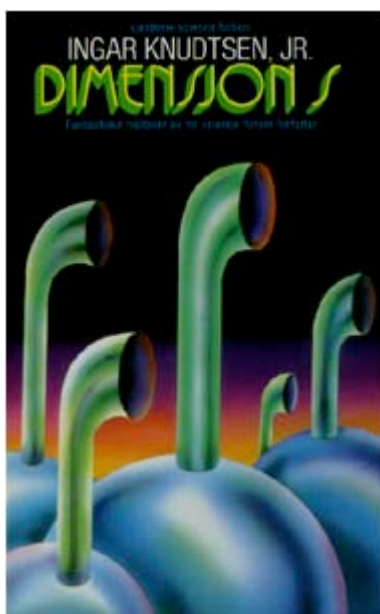
LITTERÆRT SÆREMNE OM INGAR KNUDTSEN

Av Monika Swigon, 10a

Etter at han hadde giftet seg med kona Gerd, og fått døtrene Vanja og Toini, begynte skrivinga for fullt. Han ble hjemmeværende skrivende og barnepassende husfar, så han hadde massevis av tid til å skrive noveller. De første kom på trykk i 1971, i *Science Fiction Magasinet*. Som tidligere nevnt, var Ingar Knudtsen veldig interessert i astronomi. Hans kunnskaper om romfart og universet ble grunnlaget for novellene hans. Det var dette han kunne, og det var dette han likte å skrive om. Resultatet ble en NOVA-statuett, for beste norske novelle i 1973, for novellen *Planetfall*. På dette tidspunktet, skjønte han at han kunne skrive, og bestemte seg for å høyne ambisjonsnivået.

Uten noen særlig store forventninger, sendte han inn manuset til novellesamlinga si til Gyldendal. Svaret ble en overraskelse for Knudtsen, men førte til utgivelsen av debutnovellesamlinga hans i 1975 – *Dimensjon S*.

Slik begynte forfatterskapet, som både har hatt opp- og nedturer. Han har nå skrevet nesten 30 romaner og novellesamlinger, og vil nok fortsette fremover. (For flere detaljer, se *Bibliografi*, s. 17.)

Han oppdaget tidlig at måten han skrev på gjorde at folk ble mistenksomme:

”Hans mangfoldige forfatterskap kjennetegnes av en evne til å gå under overflaten og vise at en sak alltid har flere sider, at mennesker verden over har flere likhetspunkter enn forskjeller, uansett kjønn, rase eller tro.” (3)

Men uansett hvor mange negative kommentarer han fikk, fortsatte han å skrive.

”Historien om meg er på mange måter historien om mine bøker. De har dominert mitt liv, overtatt det, og gitt meg en stor del av min identitet.” (1)

SPRÅK

DET VIKTIGSTE INGAR KNUDTSEN HAR SKREVET

Akkurat dette, er det veldig mye å skrive om. Jeg har kontaktet forfatteren selv, for å få et innblikk i hva han selv mener er forfatterskapets viktigste. Her vil jeg ta opp andres, mine egne og Ingar Knudtsens meninger om hva som er viktigst:

Det er mange meninger om hva det viktigste Ingar Knudtsen har skrevet er. Mange mener at *Tyrannosaurus Rex*, *Tova* og *Reisen til Jorda* er de viktigste bøkene han har skrevet. Selv skjønte han ikke det før i ettertid.

”Jeg har nesten ikke tall på hvor mange mennesker som har fortalt meg de senere åra at en eller alle de bøkene introduserte dem til science fiction og fantasy!” (1)

Selv mener jeg at Amasoneserien er noe av det viktigste, fordi den er *”[...] en av de få norske bokseriene som kan sies å ha oppnådd kultstatus.” (2)* I denne serien skriver han fra kvinnenens synspunkt, og det er kanskje derfor

den skaper så mye oppsyn. I tillegg var denne serien begynnelsen på et helt nytt forfatterskap, som ble dypere og mer alvorlig enn de forrige utgivelsene.

”Jeg er klar over at mange leser dem bare som spennende fortellinger, men faktisk ligger det temmelig mye research bak dem, og sjølsagt et bakenforliggende syn på likestilling mellom kvinner og menn. Det er da antakelig også derfor at de har gjort ganske mange sinte både på bøkene og ikke minst på meg. Og like mange (eller forhåpentligvis flere) som virkelig elsker de fem bøkene om amasonene.”(5)

Akkurat pga dette, har Amasoneserien gjort seg antatt for å være de viktigste bøkene av Ingar Knudtsen. Men selv setter han noen andre bøker like høyt, eller til og med høyere.

”De bøkene som er viktigst – om ikke nødvendigvis best – fra mitt eget helt subjektive synspunkt er nok ”Nord for Saigon”, ”Rød storm” og ”Natt uten navn”. Kanskje også ”I flaggets fold”. Men jeg innser til fulle at det nok er amasonebøkene som virkelig har greid å skape endringer i livene til folk.” (5)

Han mener at alle bøkene hans er viktige, avhengig av sammenhengen.

LITTERÆRT SÆREMNE OM INGAR KNUDTSEN

Av Monika Swigon, 10a

”De fleste bøkene er skrevet med ett eller annet mål ut over det å bare skrive ei god historie, lage ei fengende handling, spennende og levende personer, osv. sjøl om det også er en viktig del av å skrive det jeg mener er ei god bok.” (5)

Han sier selv at alle bøkene hans har et budskap til leseren, med en mening bak alt sammen. Målsettingen hans er å skrive om vanskelige temaer, på en slik måte at det blir enkelt og forståelig.

”Gjerne også fortelle og beskrive på en fengende måte, slik at leseren får lyst til å fortsette å lese når hun eller han først har begynt på ei av bøkene mine...” (5)

(For flere detaljer, se vedlegg.)

TEMAER OG SJANGERE

Temaene og sjangrene til Ingar Knudtsen varierer i forhold til når de ble skrevet. Til å begynne med, skrev han mest i sjangeren science fiction. Dette ble preget av hans store interesse for astronomi og romfart, og da er det ikke overraskende at temaet ble lagt til bl.a. universet og kampen mellom planetene i solsystemet vårt. Han skrev også noen barne- og ungdomsbøker, som da hovedsakelig er lagt til sjangeren barne- og ungdomslitteratur. Men disse hadde en smule science fiction og fantasy i seg de også.

Senere begynte han å skrive i sjangeren fantasy, og det han selv kaller for magisk realisme.

Amasoneserien markerer begynnelsen på denne sjangeren. Sammen med amasoneserien, kom temaet som han er mest kjent for – kvinneundertrykkelse og kjønnsdiskriminering. Dette vakte stor oppmerksomhet, spesielt fra menn, som mente det var feil av ham å skrive om slikt. Men Knudtsen

fortsatte å skrive, for han ville vise det realistiske i verden.

”Slik sett har jeg vel på sett og vis sprengt sjangergrensene for fantasilitteraturen ("fantasy") ved å innføre realistiske elementer - jeg lar f.eks. amasonebøkene foregå i vår virkelige verden og med klare historiske rammer og referanser.” (6)

LITTERÆRT SÆREMNE OM INGAR KNUDTSSEN

Av Monika Swigon, 10a

Etter hvert begynte Knudtsen også å bruke sine kunnskaper om politikk og ideologier. Han skrev blant annet en ideologitriologi, der temaet er lagt til tre perioder rundt 2. verdenskrig. Krigen i Vietnam er også et tema, der han atter en gang viser frem sin feministiske side, og skriver om de kvinnelige geriljasoldatene i *Nord for Saigon*.

(For flere detaljer, se vedlegg.)

LITTERÆR EPOKE

Det er vanskelig for meg å plassere Ingar Knudtsen innenfor en litterær epoke, i og med at han er en forfatter som lever nå. Jeg synes ikke at han passer så godt inn i verken modernisme eller postmodernisme (kun hvis det gjelder science fiction). Han skriver realistisk, og prøver å få frem sannheten med det han skriver. Derfor vil jeg beskrive ham som en realistisk og/eller en nyrealistisk forfatter. Og det er her jeg synes det er vanskelig å plassere ham, fordi realismen og nyrealismen er ikke epoker som er lagt til nåtiden.

Selv har han problemer med å plassere seg selv i en egen epoke, og mener at det er viktigere å fokusere på sjangere og sjangergrenser.

”Et visst slektskap kan jeg vel føle med modernister som f.eks. Tarjei Vesaas, men jeg har egentlig aldri tenkt seriøst på at jeg kan være en del av noen ”retning”.”(6)

Ingar Knudtsen var mer opptatt av å finne sin egen vei og sine egne uttrykksformer, enn det å ”passe inn” i en allerede eksisterende epoke.

(For flere detaljer, se vedlegg.)

ANDRE FORFATTERE

Jules Verne er veldig viktig innenfor science fiction, og jeg synes derfor jeg burde nevne ham som en forfatter som også skriver i science fiction sjangeren. Samtidig skriver C.S. Lewis i sjangeren fantasy, der han skriver om bl.a. Narnia. Bøkene om Narnia synes jeg kan minne litt om amasoneserien til Knudtsen, i og med at det også blir kjempet en krig om frigjørelse fra ”det onde”.

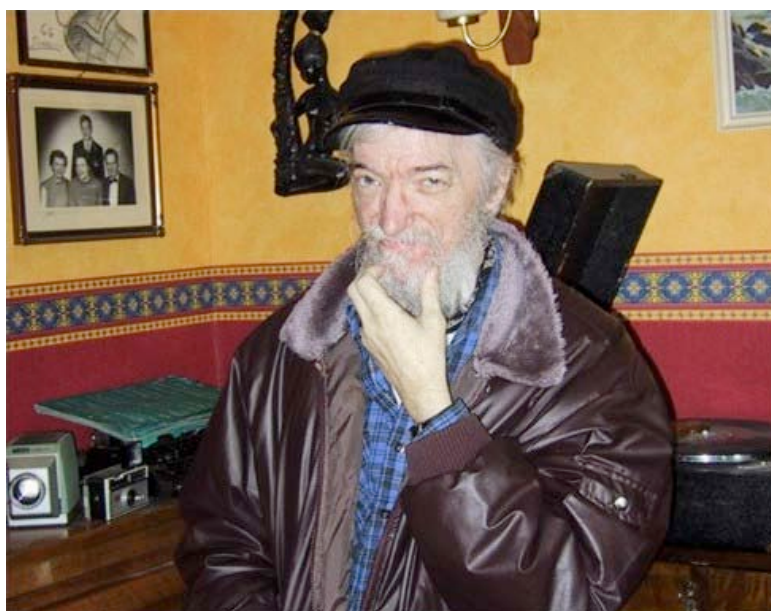
LITTERÆRT SÆREMNE OM INGAR KNUDTSEN

Av Monika Swigon, 10a

Men Knudtsen har blitt sammenlignet med mange forskjellige forfattere, selv om han ikke alltid er enig i sammenligningen.

"Noen har sammenliknet noe av det jeg skrev utover på nittitallet med bøker av forfattere som Isabel Allende og Gabriel Garcia Marquez, men i så fall er ikke det en tilsiktet likhet fra min side. Betegnelsen "magisk realisme" kan jeg imidlertid godt se kan passe på ganske mange av mine bøker!" (6)

I og med at realismen og nyrealismen er lagt til en helt annen tid enn den Ingar Knudtsen lever i, er det vanskelig for meg å finne forfattere som fortsatt lever, som skriver i samme sjanger som Knudtsen. Derfor er jeg nødt til å nevne de som dessverre ikke lever lenger.

Alexander Kielland og Jonas Lie er nok de to jeg burde nevne innenfor realismen. I nyrealismen, er nok Olav Duun og Johan Falkberget forfatterne jeg må nevne. De skriver begge fra en arbeiders synspunkt, noe som kan minne litt om måten Knudtsen skriver på, i og med at han mener familien hans var av "arbeiderklasse". (4)

(For flere detaljer, se vedlegg.)

BOKOMTALE

Tittel: Ansiktet mot sola

Forfatter: Ingar Knudtsen

Forlag: Bladkompaniet A.S.

Utgivelsesår: 1997

Opplag: 1. opplag

Sidetall: 333

Når gården til familien Svarthammer blir solgt på tvangsauksjon, blir Eirik Svarthammer tilbudt jobb hos en av de velstående bøndene på bygda, Hans Olav Skaret fra Skaret. Mange tror Eirik vil få problemer med jobben, på grunn av at poliomyelitten har ødelagt foten hans, men Eirik klarer seg utrolig bra. Hans Olav blir mer en far enn en arbeidsgiver for ham etter hvert. Men når Eirik innleder et forhold til Marit Skaret, som er kona til Hans Olav, blir han nødt til å forlate gården og flytte til Kristiansund. Der begynner han å jobbe for den nye partiavisen til Nasjonal Samling, "Rett Vei". Eirik legger hele sjela si i arbeidet for partiet han tror på. Selv om han ikke kan bli soldat, kjemper han så godt han kan for det han mener er partiet Norge trenger i den vanskelige tiden. Plakaten av Vidkun Quisling ser ned på ham hver dag, og forteller hva som er rett og galt. Det at Tyskland har rett er klart for dem begge.

Men når krigen bryter ut i Europa, bestemmer Eirik seg for å dra til Finland. Der jobber han som journalist for Møre Dagblad, slik at hele Norge får vite hva Bolsjevikene gjør mot Finland. På vei for å intervju en finsk flyger, blir lastebilen Eirik er passasjer i angrepet av kamuflerte russere. Han er den eneste som overlever, og flykter til skogen. Men han etterlater spor i snøen, så to russiske soldater klarer å finne ham igjen. De skyter på ham, men utrolig nok merker han ingen smerte. Istedenfor drar han frem pistolen sin, og skyter begge to. Sjokket han er i, får ham til å besvime, og han våkner ikke før han ligger på sykehuset. Der skjønner han hvorfor han ikke følte noen smerte. Hellet i uhellet var at den russiske soldaten hadde truffet ham i den lamme foten. Nyheten om at Eirik måtte amputere den, var mer en god nyhet enn en dårlig en. Nå kan Eirik gjøre hva han vil, uten at beinet hindrer ham det. Sløret som lå foran drømmene hans, hadde plutselig forsvunnet.

Etter en lang tid med rehabilitering i Finland, kommer Eirik hjem til Norge. Før han dro, haltet han rundt på krykker. Så når vennene hans ser ham uten dem, og i tillegg med et

LITTERÆRT SÆREMNE OM INGAR KNUDTSEN

Av Monika Swigon, 10a

”friskt”, kunstig bein, klarer de ikke å uttrykke sin glede. Samtidig møter Eirik ei jente som heter Kari. Etter et par møter, forlover de seg. Det blir arrangert en fest, der alle gleder seg over det nyforlovede paret, og ser frem til lykkelige dager.

Men neste dag kommer den forferdelige nyheten. Krigen har brutt ut i Norge. Og det er ikke britene som har angrepet Norge. Det er Tyskland. Dermed blir alt snudd opp ned for stakkars Eirik Svarthammer...

Hovedtemaet i boka er livet til Eirik Svarthammer, og hvordan han klarer seg i løpet av livet, til tross for en lam fot. Det finnes mange deltemaer i boka. Livet på Skaret, troen på Nasjonal Samling og lederen Vidkun Quisling, krigen i Finland, livet etter amputeringen av den lamme foten, og den turbulente tiden før 2. verdenskrig brøt ut i Norge er de viktigste deltemaene. Budskapet Ingar Knudtsen vil gi leserne, er hvordan det var å leve i Norge, når Europa sto på randen av krig. Det var vanskelig for innbyggerne i vårt land å velge side, for som forfatteren selv skriver:

”I krig er alt svart hvitt. Det er viktig å velge riktig side, men riktig side i dag, kan være feil i morgen. Seierherre eller taper, i dag hvit, i morgen svart... Eller?”
(Baksiden av omslaget på boka *Ansiktet mot sola*)

Forfatteren skriver boka i 3. person, altså historien om Eirik Svarthammer sett fra en tilskuers øyne. Samtidig kommer Knudtsen med innslag av 1. persons tanker, det vil si Eiriks egne personlige kommentarer til det som skjer. Andre språklige virkemidler er symboler.

Noen av symbolene i boka er plakaten av Vidkun Quisling, krykkene og notatblokka til Eirik. Plakaten er symbol for makt, og hva som er rett og galt. Føreren som er avbildet, er Føreren for Eirik. Han er som en slags gud, og det er ingen som er viktigere enn han, kun Adolf Hitler.

Krykkene er symbolet på svakhet og ydmykelse. Alle de gangene Eirik blir kalt for krøpling, viser hva et par krykker kan gjøre. Med en gang de blir ute av livet hans, ser alle på ham som en sterk person, som det er verdt å se opp til.

Notatblokka er symbolet på bevis på forakt og hat. Ved å skrive ned alt han ser i Finland, beviser Eirik hva krig kan gjøre med et land.

MILJØ- OG PERSONKARAKTERISTIKK AV BOKA *ANSIKTET MOT SOLA*

Miljøet i boka, kan beskrives på flere måter. Familien til Eirik hadde alltid vært fattig. Når moren døde, ble gården solgt på tvangsauksjon. Deretter døde faren, så det var kun Eirik og søsteren igjen. Den lamme foten gjorde det ikke bedre, for folk kalte ham for krøpling og lo av ham.

På Skaret ble Eirik behandlet som en arbeidskar, men også som en sønn. Alle brydde seg om ham, og hjalp til når han slet med foten. Dagen han måtte dra, ble alle lei seg.

I Kristiansund var det en stor forskjell på miljøet, avhengig av hvor man bodde og hvor man kom fra. Eirik opplevde at folk så nedverdiggende på ham, fordi han snakket bredt (på dialekt) og brukte arbeidsklær. Men arbeidskameratene hans, brydde seg ikke om slikt. Det viktigste var hvordan Eirik var som en person, ikke hvordan han så ut.

I Finland ble alle journalister omtalt som forstyrrende av lokalbefolkningen. Det var ikke mange som likte dem, og derfor ble jobben til Eirik svært vanskelig. I tillegg var det ikke lov for ham å skrive nøyaktig hvor han var, på grunn av sikkerhetskontrollen, så de fleste artiklene var upresise og dårlige.

Når Eirik kom hjem fra Finland, ble miljøet forandret rundt ham med en gang. For det første fordi han ikke brukte krykker lengre. Ingen kalte ham for krøpling, og det var ikke en sjel som turte å se ned på en som hadde gått gjennom like mye som ham. I tillegg hadde han skaffet seg finklær, så det var få som kalte ham bonde. I tillegg var folk flest veldig redde. Krigen kunne når som helst komme til Norge, så det var viktig å passe på seg selv og sine nærmeste.

Eirik Svarthammer ser til å begynne med ut som en helt vanlig bonde og arbeidsgutt. Han prater bredt, for han kommer tross alt fra bygda. Han har ikke spesielt fine klær, men det gjør ham ikke stygg for det. Samtidig blir han kalt for krøpling, noe som er det mest sårende ordet han vet om. Siden hans negative egenskap er at foten er ødelagt og lam på grunn av poliomyelitt, har han ikke store sjanser hos det motsatte kjønn. Han lurte stadig på hvordan han kan bli kvitt møydommen, for han synes det er flaut at han er eneste av vennene som fortsatt ikke har opplevd noe mer spesielt med ei kvinne. Derfor fantaserer han ofte om kveldene, om alle de vakreste kvinnene han noen gang har sett. Men når den dagen kommer at han ikke er jomfru lengre, er det med feil person. Marit Skaret er nemlig kona til Hans Olav Skaret, som er mer en far enn en arbeidsgiver for Eirik. Hans Olav får vite om hendelsen, og sender dermed Eirik til Kristiansund. Men der får han vise sine gode egenskaper. Eirik er

LITTERÆRT SÆREMNE OM INGAR KNUDTSEN

Av Monika Swigon, 10a

svært flink til å skrive, og Kristiansund åpner dører med muligheter for ham. Han begynner å skrive for "Rett Vei", og viser virkelig hva han er god for. Han er såpass god, at han drar til Finland for å beskrive krigshendelsene der. Men etter å ha blitt skutt i den lamme foten, må han amputere den bort. Likevel er dette mer en god enn en dårlig nyhet for Eirik. Sakte men sikkert blir selvtilliten hans på topp, og han er ikke lengre flau for å spasere rundt i gatene. Han kaster krykkene, og lærer seg å gå uten. Eirik føler seg som en mye sterkere person, og er ikke lengre redd for å bli kalt for krøpling.

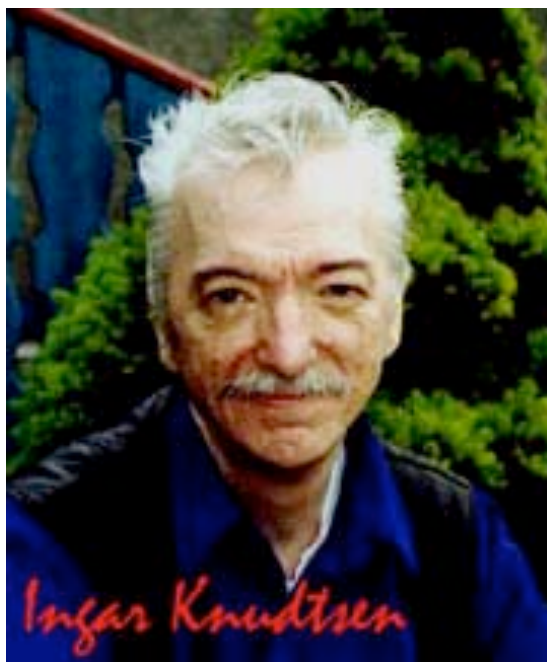
Politikken spiller også stor rolle i livet til Eirik. Det er hans store lidenskap, og han er medlem av Nasjonal Samling. Vidkun Quisling er en viktig person i livet hans, og plakaten som henger på soveværelset er en av de viktigste tingene han eier. Han er fast bestemt for å kjempe for det han mener er rett, og i dette tilfellet er hans mening at Nasjonal Samling er den rette ideologien for Norge i den turbulente tiden.

Men når den fryktelige nyheten om at Norge er i krig med Tyskland kommer, raser alt for Eirik. Hva skal han gjøre nå?

MIN MENING OM BOKA ANSIKTET MOT SOLA

Jeg synes at boka var ganske spennende. Ingar Knudtsen er en veldig dyktig forfatter, som klarer å vekke følelser jeg aldri har visst om inni meg. Jeg føler både medfølelse og forakt for Eirik, avhengig av hva som skjer med ham. For meg, er han en psykisk sterk person, som vet hva han vil, selv om han ikke er så veldig god fysisk. Hans vilje til å forandre og skape gjør at jeg vil gjøre noe med meg selv. Boka er skrevet på en måte som får en til å lese mer og mer. Det er umulig å slutte å lese, for man bare MÅ få vite hva som vil skje. Det er i hvert fall slik jeg opplevde det. Knudtsen er dessuten flink til å uttrykke hovedpersonens tanker og meninger i forskjellige situasjoner, og de er ofte det motsatte av leserens egne meninger. Det er kanskje denne lille ”konfrontasjonen” med boka, som får en til å lese videre, uansett hvor oppskaket man blir over det som står der. Jeg likte den i hvert fall veldig godt, fordi det viser at ikke alle mennesker er som en selv. Det finnes forskjellige typer mennesker, med forskjellige typer meninger, og når jeg leser om en jeg til å begynne med tenker på som svak, blir jeg overrasket over hvor sterk den personen egentlig er. ”Ikke døm boka på omslaget” er et gammelt ordtak, og jeg må si at denne gangen bommet jeg virkelig på forhånd. Derfor vil jeg takke Ingar Knudtsen for å ha skrevet en bok som klarer å overbevise leserens tanker til noe helt annet, enn han kanskje hadde tenkt.

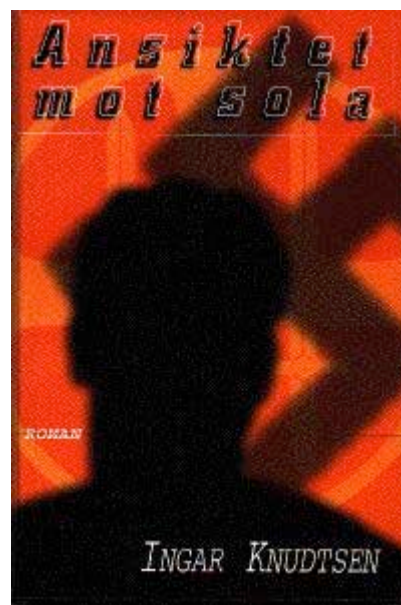
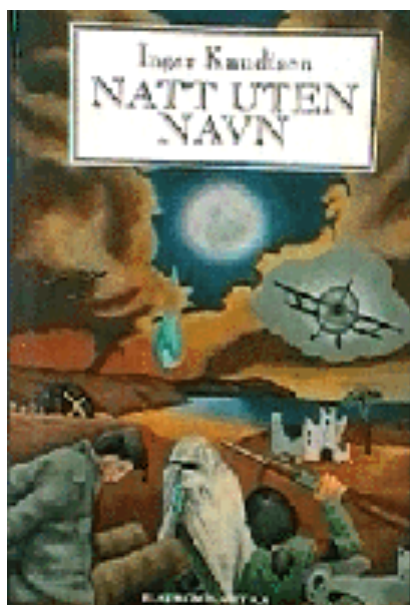
SAMMENLIGNING AV *NATT UTEN NAVN* MED *ANSIKTET MOT SOLA*

I og med at *Natt uten navn* og *Ansiktet mot sola* er to av tre bøker i det Ingar Knudtsen kaller for ”ideologitriologien”, er det vanskelig for meg å sammenligne dem. Hendelsesforløpet i *Natt uten navn* finner sted i Spania, der Rosa Villena Måholm, en norsk (kvinnelig) flyger, kjemper i borgerkrigen i anarkistenes navn, for landet moren kommer fra. Samtidig har hun familie i Norge, som ikke er helt fornøyd med det hun driver med.

Ansiktet mot sola er på en måte fortsettelsen på historien til familien, som har røtter i Smøla, Sunndalsøra og Spania. Jeg skriver ”på en måte”, fordi *Ansiktet mot sola* handler om Eirik Svarthammer, fetteren til Rosa, og han kjemper for *sitt* land og *sin* ideologi. Leseren får vite hva familien til Eirik mener om det Rosa gjør. Men dette er ikke sentralt i boka, og blir derfor kun nevnt et par ganger.

Hendelsene i *Natt uten navn* er lagt til samme tidsramme som i *Ansiktet mot sola*. Men sistnevnte handler også om tiden rett før 2. verdenskrig i Norge.

Dermed handler begge bøkene om hovedpersonens tro på deres parti og ideologi, og hvordan de kjemper for å vinne kampen mot andre partier og ideologier.

BIBLIOGRAFI

- *Dimensjon S* – Noveller, 1975
- *Under ulvemånen* – Noveller, 1975
- *Jernringen* – Roman, 1976
- *Lasersesongen* – Noveller, 1977
- *Tyrannosaurus Rex* – Barnebok, 1978
- *Tova* – Barnebok, 1979
- *Reisen til Jorda* – Barnebok, 1981
- *Kampen om Mars* – Barnebok, 1981 (Dansk utgave av *Tova*)
- *Reisen til Jorden* – Barnebok, 1982 (Dansk utgave av *Reisen til Jorda*)
- *Operasjon Ares* – Noveller, 1984
- *Katteliv* – Barnebok, 1985
- *Pandoras planet* – Noveller, 1986
- *Tryllekunst* – Noveller, 1987
- *Våpensøstrene* – Roman, 1987
- *Rød måne* – Roman, 1989
- *Løvinnens sjel* – Roman, 1990
- *Evigskogen* – Noveller, 1990 (En novellesamling av tolv forfattere, der Ingar Knudtsen er en av dem)
- *Kalis sang* – Roman, 1991
- *Nord for Saigon* – Roman, 1992
- *Havheksen* – Ungdomsroman, 1993
- *Skumringslandet* – Roman, 1993
- *Genfærdet* – Roman, 1995 (Kun trykt i Danmark)
- *For at jeg kan ete deg* – Roman, 1995
- *Natt uten navn* – Roman, 1996
- *Ansiktet mot sola* – Roman, 1997
- *I flaggets fold* – Roman, 1998
- *Amasone-serien* – Roman, 1999 (Ny utgivelse av alle de tre bøkene om amasonene)
- *Mannen med steinhodet* – Roman, 1999
- *Amasoner* – Roman, 2001
- *Gudinnas døtre* – Roman, 2002
- *Gjenferdet* – Roman, 2002
- *Rød storm* – Roman, 2003
- *Nekromantiker* – Roman, 2004
- *Tova* – Barnebok, 2005 (Ny utgivelse)
- *Ensomheten er en sang* – Roman, 2008
- *Tyrannosaurus Rex* – Barnebok, 2008 (Ny utgivelse)

(1)

LITTERÆRT SÆREMNE OM INGAR KNUDTSEN

Av Monika Swigon, 10a

ETTERORD

Det var ikke vanskelig å skrive om Ingar Knudtsen. Han er en såpass interessant person at man ikke kjeder seg mens man ”googler” om ham. Jeg har lært veldig mye i løpet av skrivingen, og håper også du som leser dette har lært litt av hvert.

Som tidligere nevnt, så synes jeg at Ingar Knudtsen er en av Norges beste forfattere, og derfor har dette særemnet bare vært en glede for meg å skrive.

Samtidig vil jeg takke Ingar Knudtsen for hjelp, uten ham ville noen av spørsmålene vært vanskelige å svare på! Det sier litt om hva slags person han er, hvis han svarer på mail fra leserne sine, som ber på sine knær om hans egne meninger og synspunkter...

Jeg også vil takke Ingar Knudtsen for å ha skrevet så gode bøker og noveller, og ønsker ham lykke til videre med forfatterskapet. Jeg syns ikke han skal legge det på (bok)hylla, jeg må tross alt ha noe å lese på senga fremover...!

KILDER

NETTLISTE

1. <http://forfatter.net/knudtsen/> – Ingar Knudtsens egen nettside
2. http://no.wikipedia.org/wiki/Ingar_Knudtsen – Info om Ingar Knudtsen
3. http://www.gyldendal.no/new/default.asp?ID_Person=1044051 – Gyldendal norsk forlag, kort presentasjon av forfatteren Ingar Knudtsen
4. <http://no.wikipedia.org/wiki/Litteratur> – Info ang litteratur og epoker, samt andre forfattere innen realismen og nyrealismen

I tillegg har jeg skrevet e-mail til Ingar Knudtsen. Jeg har fått svar, og brukt noe av det til særemnet. Det er lagt ved som vedlegg.

5. E-mail fra Ingar Knudtsen angående viktigste bok (Lagt til som vedlegg)
6. E-mail fra Ingar Knudtsen angående litterær epoke og sjangere (Lagt til som vedlegg)

BILDEHENVISNINGER

- <http://forfatter.net/knudtsen> – Forfatterens eget bildealbum og bilder fra nettsiden

VEDLEGG (E-MAIL FRA INGAR KNUDTSEN)

E-mail fra Ingar Knudtsen angående viktigste bok

Hei Monika,

jeg skal prøve å svare på noe av det du spør om, og gjør det like godt med en gang, siden du helst vil ha svar så fort som mulig.

Hvilke bøker jeg sjøl synes er viktigst? Det er helt avhengig av sammenhengen, som så mye annet.

De fleste bøkene er skrevet med ett eller annet mål ut over det å bare skrive ei god historie, lage ei fengende handling, spennende og levende personer, osv. sjøl om det også er en viktig del av å skrive det jeg mener er ei god bok.

De fleste (alle?) bøkene mine har et budskap til leseren, ei bakenforliggende mening, eller du kan til og med kalle det en "ideologi". Og de har også ei litterær målsetting, nemlig å skrive om vanskelige saker og vanskelige meninger på en enklest mulig måte. I den grad det går an å få det til, i hvert fall. Gjerne også fortelle og beskrive på en fengende måte, slik at leseren får lyst til å fortsette å lese når hun eller han først har begynt på ei av bøkene mine...

Viktige saker for meg er å ta standpunkt for undertrykte mennesker hvor de enn måtte finnes i verden. Fortelle deres historie og berette om deres kamp for frihet og menneskeverd. Fortelle historier som er alternativer til "den oppleste og vedtatte" historieskrivinga og til religiøse og sosiale myter.

Bøkene om amasonene ble til nettopp ut i fra et ønske om å fortelle ei slik "alternativ historie". Jeg er klar over at mange leser dem bare som spennede fortellinger, men faktisk ligger det temmelig mye research bak dem, og sjølsagt et bakenforliggende syn på likestilling mellom kvinner og menn. Det er da antakelig også derfor at de har gjort ganske mange sinte både på bøkene og ikke minst på meg. Og like mange (eller forhåpentligvis flere) som virkelig elsker de fem bøkene om amasonene.

Akkurat på den måten er nok de bøkene blitt de antakelig viktigste bøkene i mitt forfatterskap, men i mine egne øyne er det andre bøker jeg setter minst like høyt, eller høyere.

Jeg vil dele opp romanene og novellesamlingene mine i tre kategorier og to subkategorier, som sjølsagt overlapper hverandre, men som likevel også har klare skiller seg imellom.

Først science fiction. Dette gjelder hovedsakelig de tidligste novellesamlingene, men også min debutroman "Jernringen". Deretter de bøkene som har mer eller mindre sterke elementer av fantasy eller magisk realisme i seg. Det gjelder sjølsagt amasonebøkene, men også såpass ellers forskjellige bøker som "Nekromantiker", "Nord for Saigon", "For at jeg kan ete deg", "Kalis sang", med flere.

Deretter de helt realistiske romanene som "Natt uten navn", "Rød storm", "Ensomheten er en sang", etc. Disse kan til en viss grad også betegnes som historiske romaner, sjøl om grensene er litt flytende her også.

LITTERÆRT SÆREMNE OM INGAR KNUDTSEN

Av Monika Swigon, 10a

Som subkategorier vil jeg nevne de som i større eller mindre grad har åpenbare sjølbioGRAFISKE trekk i seg, og de som ikke har det. De sjølbioGRAFISKE er naturlig nok i mindretall, men omfatter likevel helt klart bøker som "Kalis sang", "Nekromantiker" og "Ensomheten er en sang". Dessuten skumringslandet", enda jo hovedpersonen er ei kvinne. I et noe tåkete grenseland der du finner nærhet i opplevelser, geografi, osv. er "I flaggets fold", "Mannen med steinhodet" og "For at jeg kan ete deg".

Dette ble nok (kjedelig) oppramsing, men du kan kanskje ha litt nytte av det. Men på den annen side, bøkene - slik som forfatteren - er antakelig ikke så veldig glade i å bli satt i bås, ikke en gang om jeg prøver meg på det sjøl!

De bøkene som er viktigst – om ikke nødvendigvis best – fra mitt eget helt subjektive synspunkt er nok "Nord for Saigon", "Rød storm" og "Natt uten navn". Kanskje også "I flaggets fold". Men jeg innser til fulle at det nok er amasonebøkene som virkelig har greid å skape endringer i livene til folk. Noen av de mest negative reaksjonene jeg har fått på dem har jo følt ubehagelige noen ganger. For eksempel trusler av forskjellig slag fra sinte menn eller sterke reaksjoner fra religiøse mennesker som mener jeg vil komme til Helvete?!

De positive reaksjonene er heldigvis likevel i klart flertall!

Jeg vegrer meg på én måte litt mot at bøkene virkelig skal ha hatt en slik virkning som enkelte beskriver, men jeg må jo på den annen side tro det når lesere forteller meg at det er slik. Jeg er derfor oppriktig glad for den virkninga mange sier at de har hatt. Sælig det at de har gitt jenter og kvinner en større tro på seg sjøl, gjort dem sterkere og sikrere både på egne vegne og på vegne av sitt kjønn.

Hva som er viktig i særemnet ditt må du jo sjøl vurdere, men det finnes mange innfallsvinker til bøkene om amasonene. Fra det rent historiske: Eksisterte amasonene i virkeligheten", til å overføre deres kamp den gang til samfunnet i dag, f.eks. i mange land i den tredje verden der kvinner virkelig sees på som menns eiendom og/eller som ofre for kvinneundertrykkende religioner og skikker (som "skikken" som du kjenner fra Leilas hjemby Plenti i "Amasoner"). Dessuten er vi jo mange ganger slett ikke kommet så langt i likestilling som vi gjerne vil tro i vår egen sivilisasjon heller... det får faktisk jeg høre mye om, nettopp fordi jeg har skrevet de bøkene.

Hvis du har konkrete spørsmål så bare spør, så skal jeg svare så godt jeg kan.

– Ingar

PS. Leser gjerne særemnet ditt etterpå, dersom du blir fornøyd med det!

E-mail fra Ingar Knudtsen angående litterær epoke og sjangere

Hei Monika!

Jeg regner med at dette går bra, jeg. Guro hadde forresten mange fordeler som du ikke har. Vi bodde i samme by, hun kunne oppsøke meg personlig. Dessuten ble det nok også enklere for henne fordi hennes eldre søster tidligere hadde skrevet særerne på mine bøker!

Jeg må innrømme at jeg sjøl også har litt problemer med helt å plassere meg sjøl i en "litterær epoke". Et visst slektskap kan jeg vel føle med modernister som f.eks. Tarjei Vesaas, men jeg har egentlig aldri tenkt seriøst på at jeg kan være en del av noen "retning".

Jeg tror det er viktigere å snakke om sjangere og sjangergrenser. Slik sett har jeg vel på sett og vis sprengt sjangergrensene for fantasilitterturen ("fantasy") ved å innføre realistiske elementer – jeg lar f.eks. amasonebøkene foregå i vår virkelige verden og med klare historiske rammer og referanser.

Forfatterskapet begynte som en del av en radikal litterær bevegelse på slutten av seksti- og begynnelsen av syttitallet med forfattere som skrev såkalt "fantastisk litteratur", en samlebetegnelse på science fiction og fantasy. Norske forfattere i denne sammenhengen var blant andre Øyvind Myhre, Tor Åge Bringsværd, Jon Bing, Liv Margareth Alver (senere serieforfatter), Dag Ove Johansen, Elin Brodin, etc.

Men etterhvert ble jeg mest opptatt av å helt finne min egen vei og mine egne uttrykksformer. Noen har sammenliknet noe av det jeg skrev utover på nittitallet med bøker av forfattere som Isabel Allende og Gabriel Garcia Marquez, men i så fall er ikke det en tilsiktet likhet fra min side. Betegnelsen "magisk realisme" kan jeg imidlertid godt se kan passe på ganske mange av mine bøker!

"Våpensøstrene" (1987) ble et klart skille i forfatterskapet. Men steget inn i "magisk realisme" ble likevel ikke fullført før med boka "Kalis sang" (1991), som i tillegg til å kombinere realisme og "fantasy" også har sjølbiografiske trekk.

Sjøl om det også kan være fristende å nevne også postmodernismen som en litterær epoke særlig kanskje i sammenheng med science fiction, så var postmodernistene i form temmelig mye mer eksperimentelle både rent språklig og innholdsmessig enn det jeg noen gang har ønsket å være.

Uten at jeg skal oppkaste meg til noen ekspert verken på modernismen eller postmodernismen... du får vel til sjuende og sist bare foreslå det du mener passer med det du har lest av meg?

– Ingar